

KOHTAUS METSÄSSÄ

Kiväärinpiippu ja silmää kaksi
sua väijyvät rävähtämättä,
sinä surmanliekin laukaisijaksi
kohotat kättä.

Vain silmänräpäys, hyytävä hetki
ja pitkä kuin iankaikkisuus:
joko päättyy sult' elon partioretki,
joko metsään maatuvat luus?

On hällä oikeus tappaa, ja sulla —
mut mistä saitte sen oikeuden?
Ei voi hän vieraaksi majaan tulla:
hän on vihollinen.

Et tiedä, ken on hän, mistä,
et tiedä hänestä muuta,
kuin että käy joku ihmisistä
päin pistoolinsuuta.

Niin kohtaavat toisensa länsi ja itä,
niin kohtavat ihmiset toisiaan.
Vain toinen muistelemaan jäi sitä,
ja toista jossakin kaivataan.